

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 09 0 K 034115 19 Kž 2
Sarajevo, 30.07.2019. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudaca Dragana Čorlije kao predsjednika vijeća, Emira Neradina i Milorada Krkeljaša kao članova vijeća, uz sudjelovanje M.Š. kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Š.S. zbog krivičnog djela Razbojništvo iz člana 289. stav 2. u vezi stavom 1. i u vezi sa čl. 31. i 54. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi branitelja optuženog Š.S., izjavljenoj protiv rješenja Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 034115 19 Kv 3 od 22.07.2019. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 30.07.2019. godine, donio je sljedeće:

R J E Š E N J E

Žalba branitelja optuženog Š.S. se djelomično uvažava, pa se rješenje Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 034115 19 Kv 3 od 22.07.2019. godine ukida i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

O B R A Z L O Ž E N J E

Rješenjem Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 034115 19 Kv 3 od 22.07.2019. godine, koje je doneseno u postupku ponovnog odlučivanja nakon ukidanja rješenja istog suda od 11.06.2019. godine, prema optuženom Š.S., protiv kojeg se vodi krivični postupak zbog krivičnog djela Razbojništvo iz člana 289. stav 2. u vezi stavom 1. i u vezi sa čl. 31. i 54. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), produžen je pritvor za još 2 (dva) mjeseca tako da mu pritvor, po tom rješenju, može trajati od 14.06.2019. godine do 14.08.2019. godine ili do druge odluke suda. Optuženom je pritvor produžen iz osnova propisanog u članu 146. stavak 1. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH).

Protiv navedenog rješenja žalbu je izjavio branitelj optuženog Š.S., advokat S.Z. iz, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stavak 1. tačka k) ZKP FBiH, s prijedlogom da se pobijano rješenje preinači i optuženi Š.S. odmah pusti na slobodu ili da se pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Ovaj sud je ispitao pobijano rješenje u granicama žalbenih navoda branitelja optuženog i po službenoj dužnosti u smislu člana 321. u vezi sa članom 338. ZKP FBiH, pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Branitelj u žalbi ne osporava postojanje osnovane sumnje da je optuženi učinio krivična djela za koje se tereti, kao općeg uvjeta za produženje pritvora.

Osporavajući postojanje posebnih pritvorskih razloga iz člana 146. stav 1. tačka c) ZKP FBiH, branitelj optuženog u žalbi navodi da postojanje naročitih okolnosti da će optuženi boravkom na slobodi ponoviti izvršenje krivičnog djela nije obrazloženo i da činjenice na kojima zasniva takav zaključak prvostepeni sud ne dovodi u međusobnu vezu, pa pobijano rješenje, po mišljenju branitelja, nema razloga o odlučnim činjenicama, na koji način je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Navedeni žalbeni progovori su neosnovani.

Naime, iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da prvostepeni sud na strani 6. utvrđuje činjenice relevantne za ocjenu postojanja posebnih pritvorskih razloga u konkretnom slučaju, cijeneći pri tome njihov značaj za postojanje posebnih pritvorskih razloga iz člana 146. stav 1. tačka c) ZKP FBiH, a zatim na strani 7. obrazloženja utvrđene činjenice dovodi u međusobnu vezu cijeneći ih zajedno i daje razloge za svoj zaključak o postojanju naročitih okolnosti koje opravdavaju bojazan da će optuženi ponoviti krivično djelo. Prema tome, ne mogu se prihvatiti žalbeni navodi da pobijano rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama (s tim da će iste biti ispitane i u okviru posebnog žalbenog prigovora iz osnova pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja), slijedom čega nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, na koju je ukazano žalbom branitelja optuženog.

Bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH branitelj optuženog vidi i u postojanju protivriječnosti između izreke pobijanog rješenja i navoda iz zadnjeg pasusa obrazloženja na strani 7. (u žalbi pogrešno označeno kao drugi pasus), gdje prvostepeni sud navodi: „Stoga su osnovani navodi branioca optuženog kojim se osporava da se optuženom Š.S. produži pritvor po ovom zakonskom osnovu“.

Ni ovaj žalbeni prigovor nije osnovan.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja koje prethodi spornoj rečenici na koju se poziva žalba (strana 7., zadnji pasus), jasno proizlazi da prvostepeni sud nalazi da postoje razlozi za produženje pritvora optuženom iz člana 146. stav 1. tačka c) ZKP FBiH. Na pomenutoj strani 7. obrazloženja prvostepeni sud daje razloge temeljem kojih nalazi neosnovnim prigovore koje je branitelj optuženog iznio na ročištu za izjašnjenje o prijedlogu za produženje pritvora. Pri tome i zadnji pasus na strani 7. obrazloženja sadrži navode da su neosnovani prigovori branitelja optuženog iz razloga što je tužilaštvo adekvatno obrazložilo postojanje posebnih pritvorskih razloga iz člana 146. stav 1. tačka c) ZKP

FBiH, nakon čega slijedi sporna rečenica: „Stoga su osnovani navodi branioca optuženog kojim se osporava ...“ Očito je da se u konkretnom slučaju radi o grešci nastaloj prilikom pismene izrade pobijanog rješenja („osnovani“ umjesto „neosnovani“), jer smisao cjelokupnog pasusa ukazuje da se datim razlozima navodi branitelja ocjenjuju neosnovanim. Prema tome, nema protivrječnosti izreke presude i razloga datih u obrazloženju, jer razlozi koji se navode u spornom pasusu su u saglasnosti sa izrekom, a zaključak koji slijedi nakon navođenja razloga sadrži očitu pogrešku u pisanju nastalu prilikom pismene izrade navedenog rješenja, zbog čega nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka na koju se žalbom ukazuje.

Branitelj optuženog u žalbi dalje navodi da se obrazloženje posebnih pritvorskih razloga iz člana 146. stav 1. tačka c) ZKP FBiH zasniva na načinu izvršenja predmetnih krivičnih djela (upotreba noža i metalnog lanca), pa pošto se radi o okolnostima koje predstavljaju obilježja krivičnih djela koja se optuženom stavljaju na teret, branitelj smatra da takve okolnosti ne mogu predstavljati „naročite okolnosti“ u smislu odredbe člana 146. stav 1. tačka c) ZKP FBiH. Nadalje, branitelj ukazuje da je nejasno na osnovu čega prvostepeni sud zaključuje da optuženi vršenjem krivičnih djela protiv imovine pribavlja sebi sredstva za život, s obzirom da se radi o neosuđivanom licu, te ujedno ističe da te okolnosti ne mogu predstavljati naročite okolnosti koje opravdavaju bojazan da će optuženi ponoviti izvršenje krivičnog djela. Osim toga, branitelj osporava i zaključak prvostepenog suda da izvršenje dvije krivičnopravne radnje u roku od 25 dana ukazuje na „kontinuitet u djelovanju optuženog“. Iako to izričito ne navodi, ovakvim žalbenim prigovorima branitelj optuženog osporava pravilnost činjeničnih zaključaka prvostepenog suda u vezi postojanja posebnih pritvorskih razloga iz člana 146. stav 1. tačka c) ZKP FBiH.

Ovi žalbeni prigovori su djelimično osnovani.

Prije svega ovaj sud nalazi da je neosnovan žalbeni prigovor kojim branitelj optuženog ukazuje da zbog vremenskog razmaka od 25 dana između dvije krivičnopravne radnje ne može postojati „kontinuitet u djelovanju“ optuženog. Ovo iz razloga što protek vremena između dvije krivičnopravne radnje na koji se poziva žalba (25 dana), nema značaj koji mu branitelj pokušava dati, s obzirom da je u pitanju relativno kraći vremenski rok u kojem su počinjene dvije krivičnopravne radnje.

Ispitujući preostale žalbene prigovore, ovaj sud najprije ističe da se okolnosti izvršenja koje čine obilježja datog krivičnog djela mogu uzeti u obzir pri ocjeni postojanja posebnih pritvorskih razloga u smislu odredbe člana 146. stav 1. tačka c) ZKP FBiH, samo ako se radi o okolnostima koje nisu nužne za zaključak o postojanju (na nivou osnovane sumnje) elemenata konkretnog krivičnog djela. Imajući u vidu navedeno, ovaj sud nalazi da iz predmetnog spisa proizilazi da se optuženom stavlja na teret da je izvršio dva krivična djela Razbojništvo iz člana 289. stav 2. u vezi stavom 1. i u vezi sa čl. 31. i 54. KZ FBiH, na način da je u prvom slučaju njegov saizvršitelj mldb. S.Š., sa kojim je postupao po prethodnom dogovoru, upotrijebio hladno oružje – nož da oštećenom nanese tjelesne povrede, dok je kod drugog krivičnog djela optuženi osnovano sumnjiv da je upotrijebio metalni lanac dužine oko 1m, kojim je zadao udarac oštećenom u predio lijeve noge. S tim u vezi, prvostepeni sud na strani 6. obrazloženja pobijane odluke navodi: „Sama priroda i

način učinjenja krivičnog djela razbojništva, upotrebom hladnog oružja noža, odnosno metalnog lanca, uz upotrebu sile, nanoseći strah oštećenim, dozivajući ih, ukazuju na postojanje naročitih okolnosti koje opravdavaju bojazan da bi optuženi boravkom na slobodi mogao ponoviti krivično djelo“. Iz navedenog slijedi da je svoj zaključak o postojanju posebnih pritvorskih razloga iz člana 146. stav 1. tačka c) ZKP FBiH, prvostepeni sud zasnovao i na okolnostima koje predstavljaju bitne elemente krivičnih djela bez kojih predmetna krivična djela ne bi postojala u takvom obliku, a na kojim okolnostima se, kako je to već navedeno, takav zaključak ne može zasnivati, na što je opravdano ukazano žalbom branitelja optuženog.

Ovaj sud dalje nalazi da se žalbom branitelja optuženog takođe opravdano ukazuje da okolnosti da je optuženi nezaposlena osoba i lošeg imovnog stanja, u vezi sa utvrđenom osnovanom sumnjom da je u kratkom vremenskom periodu počinio dva krivična djela razbojništva, kao takve nisu dovoljne za izvođenje zaključka da optuženi vršenjem krivičnih djela protiv imovine pribavlja sebi sredstva za život, a što je dalje korišteno kao argument za postojanje posebnih pritvorskih razloga. Naime, kratak vremenski period (25 dana) u kome su izvršena navedena krivična djela koja se optuženom stavljaju na teret sa jedne strane, te sa druge strane okolnost da se ipak radi o dva krivična djela (ne više) počinjena u tom periodu i po ocjeni ovog suda predstavljaju nedovoljan osnov za izvođenje osporavanog zaključka, tim prije što iz obrazloženja pobijanog rješenja proizilazi da je optuženi izvršenjem navedenih krivičnih djela za koja se tereti prisvojio u oba slučaja mobitele, a samo u slučaju izvršenja krivičnog djela na štetu oštećenog A.I. i neutvrđen iznos sitnog novca. Kako je žalbom uspješno osporen zaključak prvostepenog suda da optuženi vršenjem krivičnih djela pribavlja sebi sredstva za život, to onda dovodi u pitanje i utvrđenje prvostepenog suda o postojanju posebnih pritvorskih razloga iz člana 146. stav 1. tačka c) ZKP FBiH, koje se, između ostalog, zasniva na takvom zaključku.

S obzirom na navedeno, ovaj sud nalazi da je žalbenim prigovorima branitelja optuženog dovedena u pitanje pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja u pogledu postojanja posebnih pritvorskih razloga iz člana 146. stav 1. tačka c) ZKP FBiH, zbog čega je djelimičnim uvažavanjem žalbe branitelja optuženog pobijano rješenje ukinuto na osnovu člana 337. stav 3. ZKP FBiH i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Pri ponovnom odlučivanju prvostepeni sud će otkloniti nedostatke na koje je ukazano ovim rješenjem, pa će nakon brižljive i savjesne ocjene svih relevantnih okolnosti, moći donijeti pravilnu i na zakonu zasnovanu odluku.

Zapisničar
M.Š.eta,s.r.

Predsjednik vijeća
Dragan Čorlija,s.r.